

INHOUD

- 2 Zicht op zorg en welbevinden met Dementia Care Mapping
door Mechtild Wijdeveld en Martin Gloudemans
- 7 In zicht
- 8 De casus van de eigen leefstijl
door Karin Pasman, Jeannette Pols, Dorine Bauduin en Bert Molewijk
- 11 Contrapunt
- 12 Moreel Beraad inbedden in een zorginstelling
door Ezra van Zadelhoff en Bert Molewijk
- 15 In de etalage
- 16 Regievoering in de praktijk van de ouderenzorg
door Angèle Jonker
- 20 Dementie bij oudere migranten, deel 3
door Milou N. Willemsen en Nienke van Wezel
- 24 Boekenplank
- 26 Wat is Bewarende Zorg?
door Jan Jukema
- 29 Nieuws van de Vereniging voor Psychogeriatric
- 30 Onder de loep: Hoofdprijs voor het kruiswoord-raadsel
door Han Diesfeldt
- 32 Doordenker

Bij het omslag

Piet Peetoom (1925) is zijn leven lang boer geweest. Na zijn huwelijk in 1949 nam hij het bedrijf van zijn vader in Blokker over en daar woonde en werkte hij met vrouw en vier kinderen tot hij in 2002 naar Hoorn verhuisde. Sinds vijftien maanden woont Piet in het woonproject WarmThuis te Zuidermeer (Noord-Holland). Daar is de foto in de zomer van 2011 genomen.

Uniek

Ruim drie jaar geleden interviewde ik in DENKBEELD (2008/6) mijn dementerende vader. Hij woonde toen nog thuis en sloeg zich dapper door de toenemende problemen heen. Hij besepte waar het naartoe zou gaan en hield er rekening mee dat verpleeghuisopname op den duur onvermijdelijk zou blijken, al was dat voor hem een schrikbeeld.

Mijn vader leeft nog steeds en sinds een jaar woont hij inderdaad in een verpleeghuis. Soms herkent hij me nog als zijn zoon, vaker ziet hij mij als zijn broer, maar altijd nog voelt hij dat ik 'eigen' ben en heel dicht bij hem sta. Behalve drie weken geleden, voor de eerste keer. Ik was met hem in het ziekenhuis. Hij keek me vriendelijk en enigszins verontschuldigend aan en zei tegen me: 'Ik weet dat ik u ergens van ken, ik weet alleen niet waarvan.' Een half uur lang heeft hij vervolgens 'u' tegen me gezegd en me dingen gevraagd als: 'Zit u ook in de Buitendienst?' En al was dat confronterend, toch kon ik het snel van me afzetten. Want in al die jaren van dementie is mijn vader in wezen dezelfde unieke man gebleven die hij was. Nog steeds herken ik hem in alles wat hij doet of zegt. En daar ben ik dankbaar voor, want ik weet dat het ook anders kan lopen.

'Uniek' is ook een sleutelwoord bij dit nummer van DENKBEELD. Zo hebben de 'persoonsversterkende interventies' waarover wordt gesproken in het artikel over 'Dementia Care Mapping', tot doel iemand met dementie als uniek persoon in stand te houden. Dat geldt ook voor het concept van de 'bewarende zorg', een bijzonder fraaie term die onmiddellijk instemming oproept met de gedachte die erachter schuil gaat: zorg die de eigenheid van de zorgvrager wil bewaren. En ook de dilemma's waarover het Moreel Beraad zich buigt handelen veelal over de uniciteit van de zorgvrager, en hoe die te respecteren.

Maar gelukkig kent dit nummer van DENKBEELD ook minder zware thema's. In 'Onder de loep' laat Han Diesfeldt bijvoorbeeld zien dat het maken van kruiswoordpuzzels het geheugen fit houdt en de dementie wellicht enige tijd uitstelt. Opnieuw doet mij dat dan aan mijn demente vader denken, die een verwoed puzzelaar was. Dat kan hij nu niet meer, al blijf ik hem, zoals gezegd, als een ('enig in zijn soort'; 5 letters) persoon herkennen. Namens de redactie wens ik u veel leesplezier!

Frans Hoogeveen, hoofdredacteur